

Любен Каравелов

Учете се, братя мои...

(Из Т. Шевченка)

Учете се, братя мои,
мислете, четете,
и чуждото изучете –
от свойто – не гнусете:
който майка забрави,
бог ще го задави,
чужди люде не прибират
и в къщи не пуцат;
свойте деца стават чужди
и за злите няма
в цяла земя безконечна
радост домакинска.

* * *

Аз ридая, кога вспомня,
тия дела славни
на дедове наши... страшни дела!
Ех, да ги забравех,
аз щях да дам половина
от моите години!
Такава е наша слава –
слава украинска!...
Прегърнете, мои братя,
най-малкият братец:
нека майка ни се радва,
майка заплакана!
Де, благословете свойте деца
с твърдите си ръце,
поцелувайте си жени
с чистите си уста!

И ще да се забравят
старите години,
години срамотни;
и ще оживее добра слава –
слава украинска,
и свят тихи, невечерни,
тихо ще просвети...
Прегърнете се, мои братя,
моля ви и прося.

КРАЙ

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/12020>]